

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-יש נוהלין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי ואומר?								ז				קיב.
וכי תימא: בסבת הבן קא קפיד קרא, אבל בעל לא ירית, תא שמע: ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה למטה.								!				קיב.
וכי תימא: לעבור עליו בלאו ועשה, ת"ש: לא תסוב נחלה ממטה למטה אחר.								!				קיב.
וכי תימא: לעבור עליו בשני לאוין ועשה, תא שמע: ואלעזר בן אהרן מת וגו'.								!				קיב.
וכי תימא: אלעזר הוא דנסיב איתתא, ומתה וירתה פנחס, תא שמע: ושגוב הוליד את יאיר וגו'.								!				קיב.
וכי תימא: התם נמי הכי הוא								ז				קיב.
אם כן, תרי קראי למה לי.								!				
ממאי? דלמא לעולם אימא לך: בעל לא ירית, וקראי בסבת הבן כדשנינו, ויאיר דזבין מיובן, ופנחס נמי דזבין מיובן	רב פפא לאביי:							ז				קיב.
פנחס דזבין מיובן לא מצית אמרת, דאם כן, נמצאת שדה חוזרת ביובל, ונמצא צדיק קבור בקבר שאינו שלו.	א"ל: [אביי]							!				קיב.
אלא אימא: דנפלה ליה משדה חרמים	[רב פפא]							ז				קיב.
סוף סוף הא קא מתעקרא נחלה משבטא דאימא לשבטא דאבא.	אביי:							ז				קיב.
וממאי? ודלמא שאני התם, שכבר הוסבה	[רב פפא]							ז				קיב.
שכבר הוסבה לא אמרינן.	א"ל: [אביי]							!				קיב.
אי אמרת בשלמא שכבר הוסבה, היינו דמתוקמא קרא בין בסבת הבן בין בסבת הבעל, אלא אי אמרת לא אמרינן שכבר הוסבה, כי מיוסבא לאחד ממשפחת מטה אביה מאי הוה? הא מתעקרא נחלה משבטא דאימא לשבטא דאבא	רב יימר לרב אשי:							ז				קיב.
דמנסבינן לה לגברא, דאבוהי משבטא דאבוה ואימיה משבטא דאימה.								!				קיב.
אי הכי, האי לאחד ממשפחת מטה אביה ואמה מיבעי ליה								ז				קיב:
אי כתיב הכי, הוה אמינא אפילו איפכא, קא משמע לך.								!				קיב:
תניא: בסבת הבן, ותניא: בסבת הבעל.												קיב:
(במדבר ל"ו) ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה - בסבת הבן הכתוב מדבר	[תניא]											קיב:
אתה אומר: בסבת הבן, או אינו אלא בסבת הבעל?								ז				קיב:
כשהוא אומר: (במדבר ל"ו) ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר - הרי בסבת הבעל אמור, הא מה אני מקיים ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה? בסבת הבן הכתוב מדבר.								!				קיב:
(במדבר ל"ו) ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר - בסיבת הבעל הכתוב מדבר	תניא אידך:											קיב.
אתה אומר: בסיבת הבעל, או אינו אלא בסיבת הבן?								ז				קיב.
כשהוא אומר: (במדבר לו) ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה - הרי הסיבת הבן אמור, הא מה אני מקיים ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר? בסיבת הבעל הכתוב מדבר.								!				קיב.
דכולי עלמא מיהת: ממטה למטה אחר - בסיבת הבעל הכתוב מדבר, מאי משמע								ז				קיב.
אמר קרא: איש.	סימן אמר רבה בר רב שילא:							!				קיב.
תרוייהו איש כתיב בהן								ז				קיב.
אמר קרא: ידבקו.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:							!				קיב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
תרווייהו ידבקו כתיב בהן												⚡	קיג	
אמר קרא: ידבקו מטות.	אלא אמר רבא:											!	קיג	
אמר קרא: ממטה למטה אחר, ובן לאו אחר הוא.	רב אשי:											!	קיג	
מנין לבעל שאינו נוטל בראוי כבמוחזק? שנאמר: (דברי הימים א' ב') ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד, מנין ליאיר שלא היה לו לשגוב? אלא, מלמד שנשא אשה ומתה בחיי מורישיה, ומתו מורישיה וירשה יאיר, ואומר: (יהושע כ"ד) ואלעזר בן אהרן מת ויקברו וגו', מנין לפנחס שלא היה לו לאלעזר? מלמד שנשא אלעזר אשה ומתה בחיי מורישיה, ומתו מורישיה וירשה פנחס.	ר' אבהו אמר ר' יוחנן אמר רבי ינאי אמר רבי, ומטו בה משמיה דרבי יהושע בן קרח:											⚡	קיג	
ומאי ואומר?												⚡	קיג	
וכי תימא: יאיר דהוה נסיב איתתא ומתה וירתה, תלמוד לומר: ואלעזר בן אהרן מת.												!	קיג	
וכי תימא: דנפלה ליה בשדה חרמים												⚡	קיג	
אמר קרא: בנו, נחלה הראויה לו וירשה בנו.												!	קיג	
ובני אחות.													⚡	קיג
בני אחות, ולא בנות אחות.	תנא:											⚡	קיג	
למאי הלכתא?												⚡	קיג:	
לקדם.	רב ששת:											!	קיג	
ירש - מקיש ירושה שניה לירושא ראשונה, מה ירושה ראשונה - בן קודם לבת, אף ירושה שניה - בן קודם לבת.	תני רב שמואל בר רב יצחק קמיה דרב הונא:											⚡	קיג	
(דברים כ"א) והיה ביום הנחילו את בניו - ביום אתה מפיל נחלות, ואי אתה מפיל נחלות בלילה.	תני רבה בר חנינא קמיה דרב נחמן:											⚡	קיג	
אלא מעתה, דשכיב ביממא הוא דירתיה ליה בניה, מאן דשכיב בליליא לא ירתי ליה בניה?	א"ל אביי:											⚡	קיג	
דלמא דין נחלות קא אמרת												⚡	קיג	
(במדבר כ"ז) והיתה לבני ישראל לחוקת משפט - אורעה כל הפרשה כולה להיות דין	דתניא:											⚡	קיג	
שלשה שנכנסו לבקר את החולה - רצו כותבין, רצו עושין דין, שנים - כותבין ואין עושין דין	וכדרב יהודה, דאמר רב יהודה:											⚡	קיג	
לא שנו אלא ביום, אבל בלילה, אפילו שלשה - כותבין ואין עושין דין, מאי טעמא? דהוּו להו עדים, ואין עד נעשה דיין.	ואמר רב חסדא:											⚡	קיג	
אין, הכי נמי קאמינא.	אמר ליה: [רבה בר חנינא]											!	קיד.	
קנין, עד אימתי חוזר? רבה אמר: כל זמן שיושבין	איתמר: [רבה]											⚡	קיד.	
כל זמן שעוסקין באותו ענין.	רב יוסף:											⚡	קיד.	
כוותי ידי מסתברא	[רב יוסף]											⚡	קיד.	
שלשה שנכנסו לבקר את החולה - רצו כותבין, רצו עושין דין	דאמר רב יהודה:											⚡	קיד.	
ואי סלקא דעתך כל זמן שיושבין, ליחוש דלמא הדר ביה.												⚡	קיד.	
אמריה לשמעא קמיה דרב כהנא, ולרב יוסף מי ניחא? וליחוש דלמא הדר ביה אלא מאי אית לך למימר? דיסליקו מענינא לענינא, ה"נ דקמו והדר יתיבו.	רב אשי:											⚡	קיד.	
והלכתא כוותיה דרב יוסף: בשדה, ענין, ומחצה.												⚡	קיד:	

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האשה את בנה וכו'.												קיד:
הא תו למה לי? הא תנא ליה רישא:												קיד:
האישי את אמו והאישי את אשתו	[רישא]											קיד:
הא קא משמע לן, דאשה את בנה דומיא דאשה את בעלה, מה אשה את בעלה - אין הבעל יורש את אשתו בקבר, אף אשה את בנה - אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחיו מן האב.												קיד:
דבר תורה - האב יורש את בנו ואשה יורשת את בנה, שנאמר: מטות, מקיש מטה האם למטה האב, מה מטה האב - אב יורש את בנו, אף מטה האם - אשה יורשת את בנה.	רבי יוחנן משום רבי יהודה בן ר' שמעון:											קיד:
האשה את בנה, והאשה את בעלה, ואחי האם - מנחילין ולא נוחלין משנתנו איני יודע מי שנאה.	איתיביה רבי יוחנן לרבי יהודה בן שמעון: אמר ליה: [רבי יהודה בן שמעון]											קטו:
ולימא ליה: רבי זכריה בן הקצב היא, דלא דריש מטות												קטו:
לא מיתוקמא מתניתין כרבי זכריה בן הקצב												קטו:
ובני אחות	דקתני:											קטו:
בני אחות ולא בנות אחות	ותנא:											קטו:
למאי הלכתא?	ואמרינן:											קטו:
לקדם	ואמר רב ששת:											קטו:
ואי סלקא דעתך מתני' רבי זכריה בן הקצב היא												קטו:
אחד הבן ואחד הבת שוין בנכסי האם.	הא אמר: [רבי זכריה בן הקצב]											קטו:
ותנא דידן, ממ"נ? אי דריש מטות, אשה נמי תירש את בנה אי לא דריש מטות, בן דקודם לבת בנכסי האם מנא ליה?												קטו:
לעולם דריש מטות, ושאיני הכא, דאמר קרא: (במדבר ל"ו) וכל בת יורשת נחלה, יורשת - ואינה מורשת.												קטו:
סדר נחלות כך הוא: (במדבר כ"ז) איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו - בן קודם לבת, כל יוצאי יריכו של בן קודמין לבת.												קטו:
בת קודמת לאחיו, יוצאי יריכה של בת קודמין לאחיו.												קטו:
אחין קודמין לאחי האב, יוצאי יריכו של אחין קודמין לאחי האב.												קטו:
זה הכלל: כל הקודם בנחלה - יוצאי יריכו קודמין. והאב קודם לכל יוצאי יריכו.												קטו:
בן - אין לי אלא בן בן הבן, או בת הבן, או בן בת הבן מניין? תלמוד לומר: אין לו - עיין עליו. בת - אין לי אלא בת בת הבת, ובת הבת, ובת בן הבת מניין? ת"ל: אין לו - עיין עליו. הא כיצד? נחלה ממששת והולכת עד ראובן.	תנו רבנן:											קטו:
ולימא: עד יעקב												קטו:
גמירי, דלא כלה שבטא.	אביי:											קטו:
כל האומר תירש בת עם בת הבן, אפילו נשיא שבישראל - אין שומעין לו, שאינן אלא מעשה צדוקין	רב הונא אמר רב:											קטו:
בארבעה ועשרים בטבת תבנא לדיננא, שהיו צדוקין אומרין: תירש הבת עם בת הבן, נטפל להן רבן יוחנן בן זכאי, אמר להם: שוטים, מנין זה לכם? ולא היה אדם שהחזירו דבר, חוץ מזקן אחד שהיה מפטפט כנגדו ואומר: ומה בת בנו הבאה מכח בנו תירשנו, בתו הבאה מכוח לא כל שכן קרא עליו את המקרא הזה: (בראשית ל"ו) אלה בני שעיר החורין יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון ועונה, וכתבי: (בראשית ל"ו) אלה בני צבעון ואיה וענה אלא, מלמד שבא צבעון על אמו והוליד ענה.	דתניא:											קטו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-יש נוהלין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ודלמא תרי ענה הון										?		קטו:	
אמר קרא: (בראשית ל"ו) הוא ענה, הוא ענה דמעיקרא.	רבה: אמינא מלתא דלא אמרה שבור מלכא, ומנו? שמואל: איכא דאמרי, אמר רב פפא: אמינא מלתא דלא אמרה שבור מלכא, ומנו? רבה:									!	◇	קטו:	
אמר ליה: רבי, בכך אתה פוטרני?										?		קטו:	
אמר לו: שוטה, ולא תהא תורה שלמה שלנו כשיחה בטלה שלכם, מה לבת בנו - שכן יפה כחה במקום האחין, תאמר בבתי - שהורע כחה במקום אחין	[רבן יוחנן בן זכאי]									!	◇	קטו:	
ונצחום, ואותו היום עשאוהו יום טוב.										o		קטו:	
(שופטים כ"א) ויאמרו ירושת פלטה לבנימין ולא ימחה שבט מישראל - אמר רבי יצחק דבי רבי אמי: מלמד, שהתנו על שבט בנימין שלא תירש בת הבן עם האחין.	[רבי יצחק דבי רבי אמי]									■	◇	קטו:	
כל שאינו מניח בן ליורשו - הקדוש ברוך הוא מלא עליו עברה, כתיב הכא: (במדבר כ"ז) והעברתם את נחלתו, וכתוב התם: (צפניה א') יום עברה היום ההוא.	רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחאי:									■	◇	קטו:	
(תהלים נ"ה) אשר אין הליפות למו ולא יראו אלהים - רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי, חד אמר: כל שאינו מניח בן	חד: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]									◆	◇	קטו:	
כל שאינו מניח תלמיד.	יחד: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]									◆	◇	קטו:	
תסתיים רבי יוחנן דאמר תלמיד										■	◇	קטו:	
דאמר רבי יוחנן: דין גרמיה דעשיראה ביר										o	■	◇	קטו:
תסתיים דרבי יוחנן דאמר תלמיד.										■		קטו:	
ומדרבי יוחנן אמר תלמיד, רבי יהושע בן לוי אמר בן										■		קטו:	
והא רבי יהושע בן לוי לא אזיל לבי טמא אלא לבי מאן דשכיב בלא בני, דכתיב: (ירמיהו כ"ב) בכו בכה להולך										o	?	◇	קטו:
להולך בלא בן זכר	ואמר רב יהודה אמר רב:									■	?	קטו:	
אלא, רבי יהושע בן לוי הוא דאמר תלמיד.										■		קטו:	
ומדר' יהושע בן לוי הוא דאמר תלמיד, רבי יוחנן אמר בן										■		קטו:	
קשיא דרבי יוחנן אדרבי יוחנן										?		קטו:	
לא קשיא: הא דידיה, הא דרביה.										!		קטו:	
(סימן: הדד עני וחכם)												קטו:	
מאי דכתיב: (מלכים א' י"א) והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבותיו וכי מת יואב שר הצבא? מפני מה בדוד נאמרה בו שכיבה, וביואב נאמרה בו מיתה? דוד שהניח בן - נאמרה בו שכיבה, יואב שלא הניח בן - נאמרה בו מיתה.	דרש רבי פנחס בן חמא:									■	◇	קטו:	
ויואב לא הניח בן? והכתיב: (עזרא ח') מבני יואב עובדיה בן יחיאל										?		קטו:	
אלא, דוד שהניח בן כמותו - נאמרה בו שכיבה, יואב שלא הניח בן כמותו - נאמרה בו מיתה.										■	◇	קטו:	
קשה עניות בתוך ביתו של אדם יותר מחמשים מכות, שנאמר: (איוב י"ט) חנוני חנוני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי, וקא אמרי ליה חבריה: (איוב לו) השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעוני.	דרש רבי פנחס בן חמא:									■	◇	קטו:	
כל שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים, שנא': (משלי ט"ז) המת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה.	דרש רבי פנחס בן חמא:									■	◇	קטו:	
זה הכלל: כל הקודם בנחלה - יוצאי ירכו קודמין והאב קודם לכל יוצאי ירכו.										■	◇	קטו:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-יש נוהלין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבי האב ואחי האב, כגון אברהם וישמעאל בנכסי עשו, איזה מהן קודם?	בעי רמי בר חמא:											◊
האב קודם לכל יוצאי ירכו.	רבא, תא שמע:											◊
ורמי בר חמא?												◊
אגב חורפיה לא עיין בה.	[רמי בר חמא]											◊
אבי האב ואחיו, כגון אברהם ויעקב בנכסי עשו, איזה מהן קודם?	בעי רמי בר חמא:											◊
האב קודם לכל יוצאי ירכו.	רבא, תא שמע:											◊
ורמי בר חמא?												◊
יוצאי ירכו שלו, ולא יוצאי ירכו של בנו.	[רמי בר חמא]											◊
ה"נ מסתברא												◊
זה הכלל: כל הקודם בנחלה - יוצאי ירכו קודמין	דקתני:											◊
ואילו איתיה ליצחק - יצחק קודם, השתא נמי דליתיה יצחק - יעקב קודם, שמע מינה.												◊
בנות צלפחד נטלו ג' חלקים בנחלה: חלק אביהן שהיה עם יוצאי מצרים, וחלקו עם אחיו בנכסי חפר, ושהיה בכור נוטל שני חלקים.												◊
תנן כמאן דאמר: ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ												◊
ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ, שנא: (במדבר כ"ו) לשמות מטות אבותם ינחלו, אלא מה אני מקיים (במדבר כ"ו) לאלה תחלק הארץ בנחלה? לאלה - כאלה להוציא את הטפלים	דתניא, רבי יאשיהו:											◊
לבאי הארץ נתחלקה הארץ, שנאמר: לאלה תחלק הארץ בנחלה, אלא מה אני מקיים לשמות מטות אבותם ינחלו? משונה נחלה זו מכל נחלות שבעולם, שכל נחלות שבעולם - חיינן יורשין מתים, וכאן מתים יורשין חיים.	רבי יונתן:											◊
אמשול לך משל, למה הדבר דומה? לשני אחין כהנים שהיו בעיר אחת, לאחד יש לו בן אחד, ואחד יש לו שני בנים, והלכו לגורן, זה שיש לו בן אחד - נוטל חלק אחד, וזה שיש לו שני בנים - נוטל שני חלקים, ומתזרין אצל אביהן וחוזרין וחולקין בשוה.	רבי:											◊
לאילו ולאילו נתחלקה הארץ, כדי לקיים שני מקראות הללו הא כיצד? היה מיוצאי מצרים - נוטל חלקו עם יוצאי מצרים, היה מבאי הארץ - נוטל חלקו עם באי הארץ, מכאן ומכאן - נוטל חלקו ומכאן, מרגלים - יהושע וכלב נטלו חלקם, מתלוננים ועדת קרח לא היה להם חלק בארץ, הבנים נטלו בזכות אבי אביהן ובזכות אבי אמותיהן.	רבי שמעון בן אלעזר:											◊
מאי משמע דהאי (במדבר כ"ו) לשמות מטות אבותם ביוצאי מצרים כתיב? דלמא לשבטים קאמר לה												◊
דכתיב: (שמות ו') ונתתי אותה לכם מורשה אני ה', ירושה היא לכם מאבותיכם, וליוצאי מצרים קאמר להו.												◊
(סימן: לרב צלפחד ויוסף איכפל מנשה יחשב).												◊
בשלמא למ"ד ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ, היינו דכתיב: (במדבר כ"ו) לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו, אלא למאן דאמר לבאי הארץ, מאי לרב תרבו נחלתו?	רב פפא לאביי:											◊
קשיא.												◊
בשלמא למאן דאמר ליוצאי מצרים, היינו דקא צווחן בנות צלפחד, אלא למ"ד לבאי הארץ, אמאי צווחן? הא ליתיה דלשקול	ואמר ליה רב פפא לאביי:											◊
אלא לחזרה וליטול בנכסי חפר.												◊
בשלמא למאן דאמר ליוצאי מצרים, היינו דקא צווחן בני יוסף, דכתיב: (יהושע י"ז) וידברו בני יוסף, אלא למאן דאמר לבאי הארץ, מאי קא צווחן? כולהו שקול	[רב פפא לאביי]											◊
משום טפלים דהוו נפישו להו.												◊
שמע מינה: לא הוה חד דלא שקיל, דאי סלקא דעתך הוה חד דלא שקיל, איבעי ליה למצוות.	אביי:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכי תימא: דצווה ואהני כתביה קרא, דצווה ולא אהני לא כתביה קרא													קיה
הא בני יוסף דצווחי ולא אהני וכתבינהו קרא													קיה
התם עצה טובה קא משמע לן, דאיבעי ליה לאיניש לאיזדוהרי מעינא בישא.													קיה
והיינו דקאמר להו יהושע, דכתיב: (יהושע י"ז) ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה, אמר להו: לכו והבאו עצמכם ביערים שלא תשלוט בכם עין רע אמרו ליה: אנן מזרעא דיוסף דלא שלטא ביה עינא בישא דכתיב: (בראשית מ"ט) בן פורת יוסף בן פורת עלי עין													קיה:
אל תקרי עלי עין אלא עולי עין.	ואמר רבי אבהו:												קיה:
מהכא: (בראשית מ"ח) וידגו לרוב בקרב הארץ, מה דגים שבים - מים מכסים עליהם ואין העין שולטת בהם, אף זרעו של יוסף אין העין שולטת בהם.	רבי יוסי ברבי חנינא:												קיה:
מרגלים - יהושע וכלב נטלו חלקם.													קיה: <
מנהני מילי?													קיה:
דאמר קרא: (במדבר י"ד) ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם, מאי חיו? אילימא חיו ממש, והא כתיב קרא אחרינא: (במדבר כ"ו) ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפונה ויהושע בן נון אלא מאי חיו? שחיו בחלקם.	עולא:												קיה:
מתלוננין ועדת קרח לא היה להן חלק בארץ.													קיה: <
מרגלים, מתלוננים ועדת קרח - יהושע וכלב נטלו חלקם	והתניא:												קיה:
לא קשיא: מר מקיש מתלוננים למרגלים, מר לא מקיש מתלוננים למרגלים													קיה:
(במדבר כ"ז) אבינו מת במדבר - זה צלפחד, והוא לא היה בתוך העדה - זה עדת מרגלים, הנועדים על ה' - אלו מתלוננים, בעדת קרח - כמשמעו	דתניא:												קיה:
מר מקיש מתלוננים למרגלים, ומר לא מקיש מתלוננים למרגלים.													קיה:
ולמאן דמקיש מתלוננים למרגלים, איכפול יהושע וכלב וירתו לכולהו א"י?	רב פפא לאביי:												קיה:
מתלוננים שבעדת קרח קאמרינן.	א"ל: [אביי]												קיה:
בשלמא למ"ד ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ, היינו דכתיב: (יהושע י"ז) ויפלו חבלי מנשה עשרה, שיתא דשיתא בתי אבות וארבעה דידהו הא עשרה, אלא למ"ד לבאי הארץ, תמניא הוא דהו, שיתא דשיתא בתי אבות ותרי דידהו הא תמניא	וא"ל רב פפא לאביי:												קיה:
וליעטמין, ולמ"ד ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ, ט' הון אלא מאי אית לך למימר? חד אחא דאבא הוה להו, ה"נ תרי אחי דאבא הוה להו													קיה:
(במדבר כ"ז) נתן נתן להם - זו נחלת אביהן, בתוך אחי אביהן - זו נחלת אבי אביהן, והעברת את נחלת אביהן להן - זו חלק בכורה	דתניא: [ת"ק]												קיה:
אף חלק אחי אביהם נטלו, שנאמר: נתן נתן.	רבי אליעזר בן יעקב:												קיה:
ולמ"ד: תרי אחי דאבא הוה להו, ההוא מאחות נחלה נפקא.													קיה:
קרא מאי קא חשיב?	וא"ל רב פפא לאביי:												קיה:
אי טפלים קא חשיב													קיה:
טובא הון													קיה:
אי בתי אבות קחשיב													קיה:
שיתא הון													קיה:
לעולם בתי אבות קא חשיב, והא קא משמע לן, דבנות צלפחד נטלו חלק בכורה, אלמא: א"י מוחזקת היא.													קייט

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והבנים נטלו בזכות אבי אביהם ובזכות אבי אמותיהן.	אמר מר:										■	◇	<
בזכות עצמן	והתניא:										⚡	◇	
לא קשיא: הא כמאן דאמר ליוצאי מצרים, הא כמאן דאמר לבאי הארץ.											!	◇	
ואיבעית אימא: הא דהוה בן עשרים, ולא קשיא: הא דהוה בן עשרים, הא דלא הוה בן עשרים.											!	◇	